

F o l k e h l a d e t

uifommer hver onðaga morgun.

FOLKEBLADET PUBLISHING COMPANY
INCORPORATED

unipere.

322 Cedar Avenue, Minneapolis, Minn.

S. Rislop, redafter.

Et non i fecit	82.00
Et non i fecit	1.00
Et non i fecit	2.25
Et non i fecit	1.15
Et non i fecit	2.50

Genas her leður i rødfarvet bød. -mæra grøen" eller -hæf bræd"

Byrds publikation er betalt indtil den dato afbudsappen vil.⁴ Et år bider vedrørende ham, vil bli i løbe, indtil det år arbeidet han, og, af vedkomme betalt.

Substituenten haben nur geringe

Ekstadiet var isbryt borte til festeret.

Bob abbrecciatore di via
Bob abbrecciatore di via

Skabt De Hænder til eller bestiller med firmen som overføres i Globet, hvem at De
kan den overførselsmæssige i betragte.

Entered at the Post Office at Minneapolis, Minn.,
as Second-Class Matter,

Minneapolis, Minn., den 31te mars 1920.

„Jeg har hjertelig længtet efter at æte dette
paafiselsam med eder før jeg lider.“

Vi lever i den fjerde uge af holdedagene i denne er-
stjærtetsdag og langfredag. Erstjærtetsdag, da Jesus
fik tilbedes med sine discipler for sidste gang i sine hold-
edage paa en julelig maate. Og han havde længst efter
at faa sætte sig tilbedes denne gang sammen med sine
discipler og ære vaskelammet „for jeg lider.“ lægger
han til. Men viste at tiden nu var kommen, at han
skulde toges fra dem med sin julelige nærværelse og det
paa en laadan maate, at det vilde bli vanskelig for dem
at holde fast paa troen paa hans Messiasisme og gud-
dommelighed. Derfor længte han efter at faa forsik-
nere det første under, naar efter Guds søns Højbæ-
regelse, den hellige nadvær. Dermed vilde han være
ind i landet med paa en særffindt maate selv efter at han
var opstanden fra de døde og herliggjort og forskåret
føret op til sin himmelske fader.

Naar Jezus van hemelfartsdagen ja til sine discipler, „se jeg er med eder alle dage indtil verdens ende“, ja tænkte han udfaldt paa sin nærværelse blandt sine troende i alle dens forskjellige maader. Han er nærværende paa en aandelig, uhyggelig maate alle steder hvor hans navn nævnes. „Gaar to eller tre er samlet i mit navn, der er jeg midt iblandt dem.“ Mat. 18, 20. Han er nærværende naar troende menneſter ofſter sine hjerter i bøn til Gud i Jesu navn. Han er tilſtede i sit evangelium hvorhenſtelt og av hvemhenſtelt der forſignes indtil dagens ende. Og paa mange andre maader er vor frelſer nærværende blandt menneſkene her paa jorden, ſaa vi kan nok anvende jaſalmiſten Davids ord og ſaa om Jezus ſom han Gud og alleſteds nærværende: „Hvor ſkal jeg gaa den fra din aand, og hvor ſkal jeg ſto hen til dig aſalm.“

Men i den hellige natverd er Jesus tilstede paa en
 særegen maade forskjellig fra alle andre maater, hvor-
 paa han ledsager sine discipler og er nærværende blandt
 menneskenes barn. Der er han nærværende baade leg-
 nemlig og aandelig, med alt hvad han er og alt hvad

han har gjort som megnefenes frelser; og i nadveren træder han den eneste saa nær og saa indberlig forenes med dem, at der eneste maate hvorpaa Jesus kunde fremstille denne nærværelse og denne forening var et maaltid, hvor man spiser og drikker og blit ett med den næring, som man der tar til sig. Den troende sjæl nyder Jesus under hvoifønnemøstet stiftelse kan møter ham paa sin siest ved, men aldrig saa ubet og helt og til saa megen trostiftelse og næring for det aandelige liv som i den hellige nadver. Derfor har det lide sra hin sfjærtorsdag aften, da Jesus var tilførs med sine dicipler, og indtil nu været den troende menighets saligste funder, hvor de har gjort de dærbarene erfaringer; og saaledes vil det vedbli at være indtil den dag oprinder, da den sfjæl saa se Jesus i himmelfes Åger og der forenes med ham til et evig, salig famvær.

Men! Jaaledes som det er med alle de guddommelige undere, jaaledes ogsaa med nadereens under, mennesketanken kan ikke fatte eller forklare det; og det menneske ikke kan lægge filrekte for sin tanke, vil de enten fornegte eller bortforklare. I vor tid, da mennesketanken kan ta tidens helse, omstændige videnskab i sin tjeneste og alligevel ikke er istand til at fatte „Gjærens taad,“ — de guddommelige undere, er denne fornegelse og bortforklaring i sig selv frentredende. Tjornegtelsen er moaeste ikke saa farlig for menigheten som de mange og forskellige bortforklaringer. Der ofte er saa rimelige og antagelige ut.

I vore dage er det nødvendigt at være opmærksom paa disse ting; thi under denne stærke bevægelse for at forene alle kristne befolkningsgrupper, hører vi paa øst og alle „hermeninger“ maa sættes tilside, saa de ikke faar lov til at forbinde sammenligningen og samarbejdet, og til faadanne „hermeninger“ regnes ogsaa oplysningen og Herrens nadverd og sakramenterne idet hele tat. Denne anskuelse har grevet om sig i en betydelig grad ogsaa inden den lutheriske kirke.

Hør den reformerte kirke, som paa det religiøse og teologiske omraade altid har været mere forstandsmæssig end den lutherske kirke, har den samme nadver som været et erindringsmaalid, hvis elementer kun var fjuget billeder paa Jesu legeme og blod, og dens væsentligste betyngning bestod i at hjælpe den treende til i andagt og tilbedelse at søge sin sjæl op til Guds trone, og i troen nylte Jesus der han sittede ved faderens højre side. Skledet af et Jesus i nadverens træder den sjæmpe, trætte, treende sjæl indte, jaalede som han blev git hen for være junder og til vor forjoning. — Dette gives for eder og indtages for eder til jundernes forlættelse — saa blir den ved en saadan oplysning en troens anstrængelse, som nok kan ha sin betyngning for saadanne som er somme til mands modenhet i Kristus, men for den frake, den som „neppe tør tilægne sig Guds naade“ ligger det for høit, de maater det iffe.

Naar Jesus siger at han længtet efter at se dette maaltid med sine discipler, hvor meget mere burde da ikke vi længes efter at nyde dette maaltid, hvor Jesus, vor frelser, træder os saa nær, og forenes med ham som var vore hynde paa sit legeme og paa vor traet. Derfor bør vi altid huske paa et mindre overbærende, at det er ikke nok bare at ha den rette opfattelse af nadverens hemmelighed, men, skal den bli til faadan bevisgælsse, hvortil Jesus indbyder den, paa naar hver enkelst som nærmere sig